دریچه

پایکوبی در خیابان و ماجرای بیلبوردی که عوض شد

● **شرق، گروه جامعه:** بازی پنجشنبه‌شب تیم ملی ایران در جام جهانی مقابل مراکش که با پیروزی ایران و شادی دسته‌جمعی مردم در خیابان تمام شد، هم پیش از بازی و هم پس از آن پر از رویداد و خبر و واکنش و ماجرا بود.

اولین رویداد حاشیه‌برانگیز و پرماجرا، تغییر بیلبورد بزرگی در میدان ولیعصر بود که در آن تصویر ۱۵ مرد با لباس‌های محلی اقوام مختلف ایرانی طراحی شده بود که از موفقیت تیم ملی ایران شاد بودند و یک جام قهرمانی را در دست داشتند. کنار این تصویر شعار تیم ملی نوشته شده بود؛ ۸۰ میلیون، یک ملت یک نبض. همین تصویر اما مخالفت‌ها و واکنش‌های زیادی را به‌همراه داشت، چون حرف از ۸۰ میلیون نفر و یک ملت بود، اما هیچ زنی در تصویر نبود. اعتراضات و واکنش‌ها به آن آن‌قدر زیاد شد که خیلی از مسئولان، اعم از دولتی‌ها و نماینده‌های مجلس تا اعضای شورای شهر درباره آن اظهارنظر کردند و گفتند تلاش می‌کنند تصویر را تغییر دهند. همین‌طور هم شد و این بیلبورد بزرگ با یک تصویر دیگر که چندین زن هم در آن دیده می‌شد جایگزین شد. البته بیلبورد جدید هم کمی حاشیه‌ساز شد، ولی نه به اندازه قبلی. برخی کاربران معترض بودند که چرا تصویر مهدی طارمی با مسعود شجاعی جایگزین شده، برخی دلیل این کار را حضور او در مسابقه تیم باشگاهی‌اش در یونان برابر یک تیم اسرائیلی قلمداد کردند، اما همین تصویر در بیلبوردهای دیگر سطح شهر، از جمله در بزرگراه تهران - قم و بزرگراه مدرس و... هم نصب شد که در آنجا تصویر شجاعی دیده می‌شود.

ماجرای دیگر به پخش مسابقه ایران و مراکش در اماکن عمومی برمی‌گردد. قبل از مسابقات خبرهایی مبنی‌بر ممنوعیت پخش بازی‌ها در کافه‌ها به‌نقل از نیروی انتظامی منتشر شد که البته همان‌موقع تکذیب شد. روز مسابقه ولی صدها عکس و فیلم منتشر شد که کسان زیادی در کافه‌ها به‌همراه دوستان خود مشغول دیدن بازی بودند و البته چه هیجانی هم داشت و قطعا به همه آنها چسبید.

به‌غیر از این در تعدادی از بوستان‌های شهری مثل خانه هنرمندان و نهج‌البلاغه در تهران و بوستان کوه‌صفه اصفهان و کلی شهر دیگر تلویزیون‌های شهری مسابقه را پخش کردند و تماشاگران خیلی زیادی هم داشتند. تجربه دیدن مسابقه تیم ملی به این شکل و در فضایی عمومی و همراه با صدها هم‌وطن دیگر هم لذت خاص خودش را دارد که خیلی‌ها آن را تجربه کردند.

پخش این مسابقه البته همه‌جا بدون حاشیه نبوده. یکی از جاهایی که قرار بود این بازی پخش شود و خیلی هم تبلیغش شده بود، ورزشگاه آزادی بود. برای این کار بلیت‌فروشی رسمی هم انجام شد و گفتند که یک نمایشگر هزارو ۲۰۰ مترمربعی برای این کار تدارک دیده شده، اما در نهایت به دلیل همان موانع و مشکلاتی که یک‌باره در دقیقه ۹۰ خودشان را نشان می‌دهند جلوی کار گرفته شد و این اتفاق رخ نداد. هنوز کسی هم به صورت رسمی علت اصلی پخش‌نشدن مسابقه در آزادی و همچنین برگرداندن پول کسانی را که بلیت خریده بودند اعلام نکرده است.

به‌غیر از این در برج میلاد هم پخش مسابقه انجام شد، اما بلیت‌های بسیاربسیار گران آن که طبق گفته خبرگزاری فارس تا ۹۵ هزار تومان برای هر نفر در نظر گرفته شده بود هم حاشیه‌های خاص خودش را داشت. این نرخ بلیت برای یک بازی که قرار است روی نمایشگرها، هم در تهران پخش شود و در کنارش خدمات خاصی هم به تماشاگران داده نشد، زیادی عجیب بود، به‌خصوص که بدانیم خیلی از ایرانی‌هایی که به سن‌پترزبورگ سفر کرده بودند، بلیت ورود به ورزشگاه و دیدن بازی از نزدیک را با قیمت‌هایی در حدود ۱۰ تا ۱۵ یورو خریدند که حتی اگر با نرخ یورو در بازار غیررسمی هم حساب کنیم، قیمتش به تومان نزدیک به همین ۹۵ هزارتومان برج میلاد می‌شود. حالا اگر بخواهیم با یورو و دلار جهانگیری حساب کنیم که ارزان‌تر هم می‌شود.

به هر صورت این بازی که با برد ایران و گل دقیقه آخر مراکشی‌ها به دروازه خودشان تمام شد، هزاران‌هزار ایرانی را؛ از چابهار و اهواز تا تبریز و مشهد و تهران به خیابان‌ها کشاند و یک دل سیر هورا کشیدند، بوق‌بوق کردند و رقصیدند و دست زدند، به‌خصوص به شیوه ایسلندی که در این مدت خیلی هم محبوب شده است. نتیجه بازی بعدی هم که خیلی‌ها آن را ندیدند، چون در خیابان‌ها مشغول شادی و پایکوبی بودند، طوری رقم خورد که به‌نفع ایران بود و حالا ما تا روز چهارشنبه همین هفته که موعد بازی بعدی است، صدرنشین گروه مرگ هستیم.

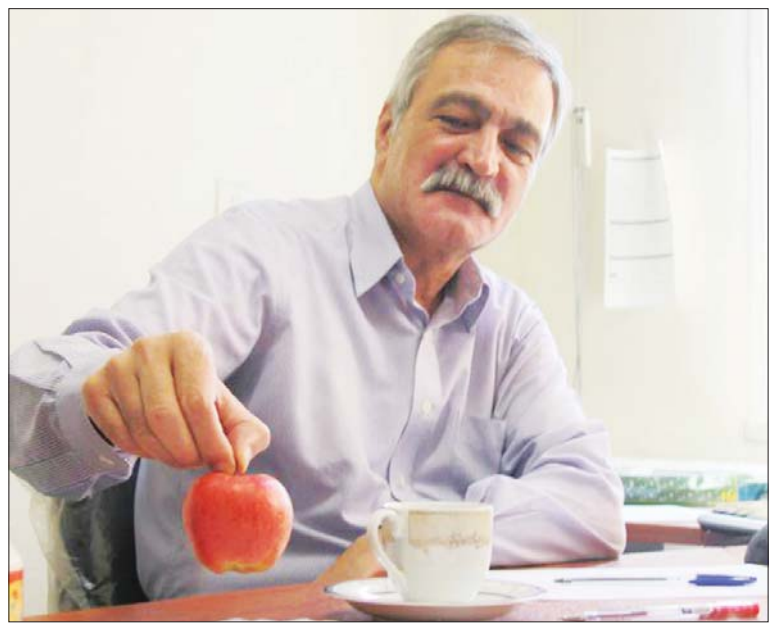

به یاد محمدامین قانعی‌راد

جامعه‌شناس مردم‌دار

شرق، گروه جامعه: محمدامین قانعی‌راد جامعه‌شناسی برجسته و همیشه همراه مطبوعات بود. او را علاوه‌بر فعالیت آکادمیک، فردی صلح‌طلب و فعال حقوق بشر می‌شناختند. قانعی‌راد در دوران ریاستش بر انجمن جامعه‌شناسی، دوران تازه‌ای را برای این انجمن علمی و خصوصی رقم زد. این مطلب، ادای دینی به جامعه‌شناس فقید است که سه روز پیش به دلیل بیماری سرطان از دنیا رفت.

یک جامعه‌شناس عمومی

حمیدرضا جلایی‌پور: دکتر محمدامین قانعی‌راد جامعه‌شناسی برجسته بود و مثل باقی جامعه‌شناسان وظایف علمی-تحقیقی خود را به‌خوبی انجام می‌داد و کتاب‌های درخور توجهی به‌ویژه در زمینه جامعه‌شناسی علم در ایران نوشته است؛ ولی ویژگی‌ای که قانعی‌راد را برجسته می‌کند، این است که او در کنار جامعه‌شناس آکادمیک‌بودن و در کنار یک محقق برجسته‌بودن، جامعه‌شناس حوزه عمومی بود؛ یعنی جامعه‌شناس صرفا دانشگاهی یا جامعه‌شناس به‌عنوان کارشناس دولت نبود. ایشان جامعه‌شناس حوزه عمومی بود؛ یعنی حوزه‌ای که در نفوذ دولت یا خانواده یا بخش خصوصی نیست. ایشان واقعا جامعه‌شناس حوزه عمومی بود و در این زمینه یا در عرصه آزاد نقد و بررسی، مهم‌ترین مسائل جامعه را به بحث می‌گذاشت و از آنها گفت‌وگو می‌کرد و در نشست‌های مربوط به آنها شرکت می‌کرد. به‌عنوان مثال، قانعی‌راد درباره نظام علمی-دانشگاهی ایران و معضلاتش در حوزه عمومی، بحث و در این حوزه از استقلال دانشگاه‌ها دفاع می‌کرد. در حوزه عمومی بود که برخلاف کسانی که دید تقابلی داشتند، او از ضرورت همکاری و گفت‌وگوی نخبگان دانش حمایت می‌کرد. مثلا او به‌شدت طرفدار گفت‌وگوی روحانیون، دانشگاهیان و روشنفکران بود و واقعا در جلسات گوناگون شرکت می‌کرد و فقط خود را در دانشگاه نگاه نداشته بود. قانعی‌راد در همین اواخر حسابی به بحث تجاری‌شدن دانشگاه پرداخت یا به‌طور عمیق و جامعه‌شناختی به بحث فرسایش اقلیمی ایران و بحران آب می‌پرداخت. او با اینکه بیماری سرطانش حاد شده بود، بی‌توجه به این مریضی جانکاه، مشارکتی فعال در بررسی اعتراضات دی‌ماه ۱۳۹۶ داشت. این حرکت او؛ یعنی مشارکت در مباحث عمومی جامعه، او را برجسته می‌کرد. یعنی هم مشارکت می‌کرد و هم عمیق بررسی و بحث می‌کرد. همین باعث شد که مرحوم قانعی‌راد را برجسته می‌کرد. مرحوم قانعی‌راد در کنار تحقیق و کار دانشگاهی‌اش ۳۰ سال در خدمت انجمن جامعه‌شناسی بود و ۳۰ سال به گروه‌های علمی این انجمن کمک می‌کرد. خودش دو دوره رئیس انجمن بود و وقتی هم که نبود، باز در خدمت انجمن بود. به عبارت دیگر پاتوق اصلی او در درجه اول همین انجمن جامعه‌شناسی بود و بی‌جهت نبود که در رنکینگ‌های وزارت علوم، انجمن جامعه‌شناسی، به‌عنوان اولین انجمن علمی کشور شناخته می‌شد. اینها باعث می‌شد که مرحوم قانعی‌راد به درستی در میان جامعه‌شناسان برجسته باشد. همه آثار مرحوم قانعی‌راد درخور توجه است، ولی توجه کنید، کار مهم او این بود که یک‌سری مفاهیم را به حوزه عمومی آورد؛ مثلا مفهوم جامعه علمی، مفهوم ضرورت ارتباطات علمی، مفهوم استقلال دانشگاه‌ها، مفهوم همکاری نخبگان دانش، ضرورت گفت‌وگو بین نخبگان، ضرورت تعامل بین بخش‌های مختلف جامعه و.... می‌شود گفت مرحوم قانعی‌راد از دموکراسی عمیق و کیفی در ایران دفاع می‌کند، خصوصا از دموکراسی گفت‌وگویی و مشارکتی؛ یعنی آقای قانعی‌راد فقط از دموکراسی پارلمانی دفاع نمی‌کرد و ساماندهی نظام سیاسی ایران را فقط از منظر دموکراسی پارلمانی نمی‌دید، هرچند او دموکراسی پارلمانی را به‌شدت قبول داشت و از این نظر جامعه‌شناس وبری شناخته می‌شد، ولی فراتر آمده بود. او متاثر از اندیشه‌های هابرماس بود و کتاب بسیار خوبی را به همراه دکتر علی پایا در مورد هابرماس تهیه کرد. قانعی‌راد از دموکراسی گفت‌وگویی و اهمیت گفت‌وگو، خصوصا در بخش‌های فعال جامعه دفاع می‌کرد. از مشارکت مردم دفاع می‌کرد. به عبارت دیگر او اصلا به دنبال یک دموکراسی ظاهری، باسمه‌ای و دموکراسی‌ای که از کالبد آن پوپولیسم بیرون بیاید نبود و به این معنا خیلی آشکار منتقد پوپولیسم بود و چند سخنرانی درخشان در نقد ترامپیسم داشت.

من خاطرات مشترکی به اندازه ۳۰ سال با مرحوم قانعی‌راد دارم. اولین‌باری که با وی آشنا شدم، قانعی‌راد و من در دانشگاه تهران در مقطع فوق‌لیسانس تحصیل می‌کردیم. او در درس دکتر توسلی درباره جامعه مدرن از دیدگاه پارسونز کنفرانس داد. هیچ‌وقت از خاطرم نمی‌رود که این کنفرانس به‌قدری عالی بود که دکتر توسلی دو ساعت به او وقت داد که در دو نوبت بحثش را ارائه دهد. از همان‌جا می‌شد فهمید که جامعه‌شناسی ایران با فردی جدی روبه‌رو می‌شود. خاطره دیگرم با او این بود که در طول ۲۰ سال هروقت برای من یا پسرم مشکل درست می‌شد، او از اولین جامعه‌شناسانی بود که به منزل ما می‌آمد و با خانواده ما همراهی و همدلی می‌کرد. بسیار فرد جوانمردی بود. همین اواخر خود قانعی‌راد بیمار بود، اما خودش با وجود آن بیماری، دوستان جامعه‌شناس را گرد هم جمع کرد که همه با هم به خدمت استاد غلامعباس توسلی برای بازدید عید برویم یا هروقت برهه‌های سخت از راه می‌رسید؛ مثل سال‌های ۸۴ و ۸۸ و ۹۲، مرحوم قانعی‌راد مشارکت جدی در مباحث داشت، بدون اینکه بهانه و توجیه بیاورد، به طور فعال در جلسات شرکت و بحث می‌کرد. مرحوم قانعی‌راد جامعه‌شناسی حوزه عمومی و مردم‌مدار را در ایران به‌شدت تقویت کرد و من اعتقاد دارم راه ایشان با نسل جدید جامعه‌شناسان پرقدرت ادامه پیدا خواهد کرد.

کشاندن دانش جامعه‌شناسی به عرصه اجتماعی

عباس عبدی: به نظر من، مهم‌ترین ویژگی دکتر قانعی‌راد این بود که او دانش جامعه‌شناسی را به یک عرصه اجتماعی کشانده و در ارتباط با مسائل مردم قرار داده بود؛ هم از حیث مشارکت در انجمن جامعه‌شناسی و تأسیس آن و هم از نظر طرح مسائل مهم اجتماعی. این دو حوزه، همان موضوعات مورد نیاز جامعه ماست و مرحوم قانعی‌راد به‌خوبی در این دو زمینه فعال بود.

حوزه تخصصی مرحوم قانعی‌راد جامعه‌شناسی علم بود؛ ولی آنچه برای من به‌عنوان کسی که علاقه‌مند به او و فعال در حوزه جامعه‌شناسی است، در درجه اول اهمیت قرار دارد، همین دو نکته پیش گفته؛ یعنی کشاندن دانش جامعه‌شناسی به عرصه اجتماع و مسائل مردم و نیز مشارکت در تأسیس نهاد مدنی علم بود. او جامعه‌شناس کنشگر به این معنا بود که اعتقاد داشت جامعه‌شناسی علمی است که با مسائل جامعه ارتباط دارد. روشن است الزامات توجه به مسئله اجتماعی برای یک جامعه‌شناس، امری ضروری برای دانش او است؛ ولی برای یک دانشمند فیزیک و شیمی امری اخلاقی است. بنابراین، همین وجهه علمی او برای ما اهمیت داشت و در همه حوزه‌هایی که برای یک جامعه‌شناس حائز اهمیت بود، وارد می‌شد. شما می‌توانستید با عقاید او موافق یا مخالف باشید، این مسئله مهمی نبود؛ مهم این بود که او انرژی زیادی در پیشبرد این هدف علمی صرف می‌کرد. به خاطر دارم همان اولین‌باری که سال گذشته مرحوم قانعی‌راد از بیمارستان مرخص شد، با چند نفر از دوستان به منزلش رفتیم، نکته جالب برای من این بود که مرحوم قانعی‌راد بیش از آنکه بخواهد درباره بیماری‌اش که برای ما هم مهم بود، حرف بزند، از مسائل جامعه‌شناسی و این نوع حوزه‌ها گفت‌وگو می‌کرد و خیلی در بند بیماری نبود. جلسه دیگری که حدود دو، سه ماه پیش دوستان برای تقدیر و تشکر از ایشان ترتیب داده بودند نیز همین منوال را داشت؛ آنجا هم با اینکه از نظر جسمی تکیده شده بود، اما هنوز با انرژی و پرروحیه عمل می‌کرد و همین روحیه قوی و انرژی و کوشش او برای شکل‌گیری یک نهاد مدنی علمی و از همه مهم‌تر چالشی که با مسائل اجتماعی پیدا می‌کردند، جزء ویژگی‌های منحصربه‌فرد او بود. به‌هرحال مرگ حق است و می‌آید و دوستان دیگری هستند که باید کوشش کنند تا جایی که می‌توانند جای خالی او را پر کنند.

جامعه‌شناس مردم‌مدار

دکتر هادی خانیکی: شناختی که من از دکتر قانعی‌راد دارم، شامل این ویژگی‌هاست: اول اینکه جامعه‌شناسی عمیق در حوزه‌های کلاسیک و نظری بود؛ یعنی مجموعه‌ای از دانسته‌های پراکنده و سطحی نظریه‌ها و رویکردهای او را تشکیل نمی‌داد، به اندیشه و آرای جامعه‌شناسان کلاسیک به‌خوبی وقوف داشتند و این وقوف او همراه با تأمل و تفکر در اجزای این نظریه‌ها بود. به عبارت دیگر، قدرت تلفیق و کاربرد نظریه‌های بنیادین جامعه‌شناسی را داشت و با قوت و قدرت می‌توانست آن را به دانشجویانش در سطوح عالی منتقل کند.

دوم اینکه در عین حال یک تمرکز جدی بر حوزه جامعه‌شناسی داشت، به عبارت دیگر نسبت به استقلال و توانمندی جامع‌شناسی در برابر دانش‌های دیگر نظیر فلسفه و روان‌شناسی می‌اندیشید و ابایی هم از طرحش نداشت. در عین حال که به مفهوم واقعی کلمه جامعه‌شناس بود، اما از حوزه علوم دیگر هم مطلع بود، اما زاویه نگاهش جامعه‌شناسانه بود. شاید بشود گفت که در کنار این دو ویژگی که تسلط و تبحر او را در جامعه‌شناسی نشان می‌داد، وقوف و آگاهی‌های نسبتا جامعی از فرهنگ و تاریخ و تمدن ایرانی و اسلامی داشت و از آنجایی که اصلا شاید بشود گفت یکی از مهم‌ترین مبانی ورود او به جامعه‌شناسی، جامعه‌شناسی علم بود و پیگیر دلایل زوال اندیشه علمی بعد از شکوفایی در تمدن ایرانی و اسلامی بود، به همین دلیل در تاریخ و ادبیات و فرهنگ ایران مطالعه و مداقه درخوری داشت. قانعی‌راد بر سنت‌داری و تبارداشتن جامعه‌شناسی ایرانی هم تمرکز داشت. به این اعتبار در اهتمام به گردآوری و تبیین داشته‌های جامعه‌شناسان معاصر ایرانی یا کسانی که در حوزه تغییرات اجتماعی و تحولات اجتماعی کارهای ارزنده‌ای داشتند، فکر می‌کرد و چه در قالب کار انجمن جامعه‌شناسی ایران و گروه‌های مختلفش و چه در قالب تحقیقات شخصی، به این مسائل اهتمام ویژه داشت. برخورد همدلانه در عین نقد علمی با چهره‌های شاخص و روشنفکران مؤثر معاصر مثل مرحوم دکتر علی شریعتی در کار قانعی‌راد کاملا گویاست. علاوه بر این در حوزه عمل کنشگری دکتر قانعی‌راد و ورود او به حوزه فعالیت در جامعه مدنی و تقویت نهادهای مدنی مثل انجمن‌های علمی و تخصصی و تلاش برای مسئله‌محورکردن دانش، آموزش و پژوهش علوم اجتماعی و ترغیب جامعه‌شناسی ایرانی به ورود صریح و مؤثر به حوزه مسائل و دغدغه‌های ملی و اجتماعی هم از ویژگی‌های ممتاز او بود. در واقع دفاع از جامعه‌شناسی مردم‌مدار و مسئله‌محور و پرداختن هزینه‌های لازم برای نگاه به جامعه‌شناسی از این منظر که طبیعتا فعالیت در حوزه عمومی، فعالیت در فضای رسانه‌ای، فعالیت بر سر مسائل حتی سخت و دشوار اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی ازجمله فعالیت‌های کم‌نظیر، شجاعانه و در عین حال مؤثر او در سال‌های اخیر بود.

عاشق‌شو از نه روزی کار جهان سرآید

دکتر مسعود فراستخواه: یک ویژگی مرحوم قانعی‌راد، تمایز او به معنای بوردیویی (جامعه‌شناس فرانسوی) کلمه بود؛ یعنی قانعی‌راد اهل علمی مایل به تمایزداشتن بود. درواقع این تمایزداشتن به این صورت در وی متبادر می‌شد که مباحث را از آن خودش می‌کرد، حتی وقتی از نظرات دیگران استفاده می‌کرد، می‌کوشید که نقش خود را به آن بزند و این ویژگی سبب می‌شد که او فرد متمایزی باشد و این تمایز اهمیت او را به‌عنوان یک جامعه‌شناس شکل می‌داد. او حتی وقتی کتابی را می‌خواند، به‌جای اینکه صرفا راوی آن کتاب شود، اقتباس و تعبیر خود را از کتاب می‌پروراند. درواقع راوی دیگران نبود، بلکه بیشتر مفسر دیگران و تلفیق‌کننده بود. این ویژگی اهمیت او را برای جامعه‌شناسی ایران شکل داد. البته حافظه نیرومند او، گفتار و نوشتار روان او، بیانی که خشک نبود و وسواس نداشت، از ویژگی‌های بارز او بود و به نظر می‌رسد ذهن خسته امروز نیازمند زبانی شبیه به زبان قاطع او باشد و همین‌ها باعث می‌شد او بتواند با مخاطب خود ارتباط خوبی برقرار کند.

دومین ویژگی که اهمیت مرحوم قانعی‌راد را می‌تواند برای ما توضیح دهد، اجتماع‌سازی او بود که از قضا چیز کوچکی هم نبود. بسیاری از کنشگرانی که در حوزه جامعه‌شناسی کار می‌کنند، وظیفه‌شان صرفا تولید معنا نیست، بلکه شاید رابطه مهم‌تر از تولید معنا باشد. یکی از ویژگی‌های او اجتماع‌سازی بود. او می‌توانست اجتماع علمی ایجاد کند. او می‌توانست گروه و حلقه و ارتباط ایجاد کند و این سبب می‌شد او برای جامعه‌شناسی ایران مهم شود و این را می‌شد در انجمن جامعه‌شناسی و دیگر اماکن علمی نشان داد. البته این مسئله از ویژگی دیگر او ناشی می‌شود که همان برون‌گرایی بود. میل به موفقیت در قانعی‌راد بسیار بالا بود. او می‌خواست موفق شود، در انجمن جامعه‌شناسی وارد شد و تا ریاست انجمن پیش رفت. او علاقه داشت موفق شود و یک دانشمند برون‌گرا بود که میل به موفقیت داشت. با اینکه اهل معرفت بود و نشانه‌های عرفانی در خانواده پدری او بود، اما روحیه اعتزال و گوشه‌گیری و درون‌گرایی در وی نبود. مخصوصا من از نزدیک حس می‌کردم که در یکی، دو سال گذشته که متوجه بیماری شده بود، با روحیه بالایی سعی می‌کرد بر محدودیت‌های بدنی خود فائق آید و درگیری و فعالیتش با علم بیشتر شده بود. گاهی که تماشایش می‌کردم، احساس می‌کردم که به این شعر حافظ رسیده که می‌گوید: عاشق شو ار نه روزی کار جهان سرآید... نقش او را در موفقیت انجمن جامعه‌شناسی نیز نمی‌شود انکار کرد. بزرگانی در تأسیس انجمن تلاش کردند و قانعی‌راد نیز جزئی از آنها بود. میل به اجتماع‌سازی در قانعی‌راد سبب می‌شد که در انجمن جامعه‌شناسی نقش بسزایی داشته باشد و در دوره‌هایی که در انجمن مسئولیت برعهده گرفت، با علاقه بسیار تمام فرصت خود را وقف کار در انجمن کرد و شبکه اجتماعی انجمن را بیش از پیش توسعه داد. او در کنار زنده‌یاد دکتر عبداللهی و همچنین دکتر معیدفر و دکتر سراج‌زاده، دکتر توسلی و پیشنیان، این کار را توسعه دادند. ارتباط انجمن جامعه‌شناسی با بیرون از این انجمن و سازمان‌های دولتی و غیردولتی و مخاطب‌های عادی از تلاش‌های او بود و درواقع ارتباطات انجمن جامعه‌شناسی را توسعه داد و این همان‌چیزی بود که مرحوم قانعی‌راد در آن نظریه داشت.

خبر

دریاچه ارومیه عمیق شد

● **ایسنا:** مدیر دفتر برنامه‌ریزی و تلفیق ستاد احیای دریاچه ارومیه با اشاره به بارش‌های خوب امسال در حوضه آبریز دریاچه ارومیه، از عمیق‌شدن این دریاچه خبر داد. مسعود تجریشی، با اشاره به اینکه بارش‌های بهاره در حوضه آبریز دریاچه ارومیه خوب بوده است، اظهار کرد: در بارش‌های بهاره در حوضه آبریز دریاچه ارومیه توجه به دو نکته حائز اهمیت است؛ اول اینکه کف دریاچه ارومیه پایین‌تر رفته که این به معنای حل‌شدن نمک‌های دریاچه ارومیه است. او با بیان اینکه در برخی نقاط دریاچه، کف آن تا ۲۰ سانتی‌متر پایین رفته است، گفت: بارندگی‌های اخیر بیشتر از افزایش سطح باعث افزایش عمق دریاچه ارومیه شده است و همین نشان می‌دهد که می‌توان دریاچه ارومیه را احیا کرد؛ بنابراین ادعای برخی مبنی بر قابل‌احیانبودن دریاچه ارومیه رد می‌شود. مدیر دفتر برنامه‌ریزی و تلفیق ستاد احیای دریاچه ارومیه ادامه داد: مسئله مهم دیگر درباره بارش‌های بهاره، مربوط به نوع بارش‌هاست. بارش‌های بهاره شدت زیادی ندارد و به‌همین‌دلیل به‌غیر از دو، سه بارندگی که به رواناب تبدیل شد، سایر بارش‌ها بیشتر برای ترکردن زمین‌های خشک و تشنه بود. تجریشی تصریح کرد: حوضه آبریز دریاچه ارومیه در سال گذشته به‌لحاظ بارشی سال خوبی نبود، برعکس امسال سال خیلی خوبی داشتیم، اما ازآنجاکه همه آبخوان‌ها در این منطقه خشک بوده، همه آب‌ها فقط برای ترشدن خاک‌ها و آبخوان‌ها بود و شدت زیادی نداشت که به رواناب تبدیل شود. درحالی‌که اگر بارش‌ها با شدت بود، منجر به شکل‌گیری رواناب و جاری‌شدن آن به سمت رودخانه و سپس دریاچه ارومیه می‌شد.

معاون سازمان حفاظت محیط زیست در پایان درباره شرایط کلی دریاچه ارومیه در ماه‌های آینده اظهار کرد: با توجه به بارش‌های مناسب در سال جاری، اگر برداشت‌ها افزایش نیابد و در سال آبی بعد هم بارش‌ها نرمال باشد، آب مناسبی برای دریاچه ارومیه خواهیم داشت و دریاچه شرایط قابل‌قبولی خواهد داشت. مسعود تجریشی، معاون محیط‌زیست انسانی سازمان محیط زیست و عضو ستاد احیای دریاچه ارومیه چندی پیش ضمن انتقاد شدید از وزارت نیرو به‌دلیل خودداری از رهاسازی آب سدها به دریاچه ارومیه به ایسنا گفته بود جدول وضعیت سدهای حوضه آبریز دریاچه ارومیه نشان می‌دهد آب سدها سرریز شده، با وجود این وزارت نیرو از رهاسازی آب به دریاچه ارومیه خودداری کرده است.